

- 1) Artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/4/EF af 22. februar 1999 om kaffeekstrakter og cikorieekstrakter skal fortolkes således, at det ikke er udelukket, at der ved markedsføringen af de i bilaget til direktivet nævnte varer ud over varebetegnelsen kan anvendes andre betegnelser, som f.eks. en fantasi- eller handelsbetegnelse.
- 2) Artikel 18, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for nationale bestemmelser som de i denne sag omhandlede, der indeholder et forbud mod, at der ved mærkning af, præsentationsmåder og reklamer for levnedsmidler anvendes henvisninger til »slankning« og til »lægelige anbefalinger, attester, erklæringer eller råd eller til godkendelser«.
- 3) Artikel 28 EF og 30 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser, der indeholder et forbud mod, at der i reklamer for levnedsmidler importeret fra andre medlemsstater anvendes henvisninger til »slankning« og til »lægelige anbefalinger, attester, erklæringer eller råd eller til godkendelser«.

(¹) EFT C 202 af 24.8.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Store Afdeling)

af 13. juli 2004

i sag C-262/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (¹)

(Traktatbrud — EF-traktatens artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF) — tv-radiospredningsvirksomhed — reklame — national foranstaltning, som forbyder fjernsynsreklame for alkoholholdige drikkevarer, der markedsføres i den pågældende stat, når der er tale om indirekte fjernsynsreklame som følge af, at der optræder reklameskilte på skærmen under retransmissionen af visse sportsbegivenheder — Evin-loven)

(2004/C 228/09)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-262/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: H. van Lier), støttet af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Irland (befuldmægtiget: K. Manji, bistået af barrister K. Beal) mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: G. de Bergues og R. Loosli-Surrans), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 59 (efter ændring

nu artikel 49 EF), idet den gør franske tv-kanalers udsendelse af sportsbegivenheder, der afholdes på andre medlemsstaters område, betinget af, at reklamer for alkoholholdige drikkevarer fjernes, inden udsendelsen bringes i Frankrig, har Domstolen (Store Afdeling), sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann (refererende dommer), A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet og J. N. Cunha Rodrigues samt dommerne R. Schintgen, S. von Bahr og R. Silva de Lapuerta; generaladvokat: M.A. Tizzano; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Múgica Arzamendi, den 13. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Franske Republik frifindes.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.
- 3) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 202 af 24.8.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-315/02, Anneliese Lenz mod Finanzlandesdirektion für Tirol (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof) (¹)

(Frie kapitalbevægelser — skat på kapitalindtægter — kapitalindtægter fra Østrig: Endelig skattesats på 25 % eller sats på halvdelen af den for den samlede indkomst anvendte gennemsnitsskattesats — kapitalindtægter hidrørende fra andre medlemsstater: almindelig skattesats)

(2004/C 228/10)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-315/02, angående en anmodning, som Verwaltungsgerichtshof (Østrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Anneliese Lenz mod Finanzlandesdirektion für Tirol at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 73 B et 73 D (nu artikel 56 EF og 58 EF), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta og K. Lenaerts (refererende dommer); generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) EF-traktatens artikel 73 B og artikel 73 D, stk. 1 og 3 (nu henholdsvis artikel 56 EF og 58 EF), er til hinder for en lovgivning, hvorefter det kun er modtagere af kapitalindtægter fra Østrig, der har mulighed for at vælge mellem at betale en endelig skat med en sats på 25 % eller at betale almindelig indkomstskat med en sats, der er nedsat med halvdelen, mens der skal svares almindelig indkomstskat uden nedsat sats af kapitalindtægter hidrørende fra en anden medlemsstat.
- 2) Afvisningen af at indrømme modtagere af kapitalindtægter, der hidrører fra en anden medlemsstat, de skattefordele, der indrømmes modtagere af kapitalindtægter fra Østrig, kan ikke berettiges af den omstændighed, at indkomst fra selskaber, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, eventuelt beskattes mere lempeligt dér.

(¹) EFT C 261 af 26.10.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-321/02, Finanzamt Rendsburg mod Detlev Harbs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof) (¹)

(Sjette momsdirektiv — artikel 25 — fælles standardsatsordning for landbrugere — bortforpagtning af en del af en landbrugsbedrift)

(2004/C 228/11)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-321/02, angående en anmodning, som Bundesfinanzhof (Tyskland) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Finanzamt Rendsburg mod Detlev Harbs, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 25 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne A. Rosas, S. von Bahr (refererende dommer), R. Silva de Lapuerta og K. Lenaerts; generaladvokat: P. Léger;

justitssekretær: R. Grass, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 25 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag skal fortolkes således, at en landbruger, som har bortforpagtet og/eller langvarigt udlejet væsentlige dele af sin landbrugsbedrift, og som med resten af bedriften fortsætter sin landbrugsvirksomhed, der er omfattet af den i denne artikel fastsatte fælles standardsatsordning, ikke kan anvende denne ordning på indtægterne fra en sådan bortforpagtning og/eller udlejning. Den dertil knyttede omsætning er undergivet den almindelige ordning eller i givet fald den forenklede merværdiafgiftsordning.

(¹) EFT C 289 af 23.11.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-345/02, Pearl BV m.fl. mod Hoofdbedrijfschap Ambachten (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden) (¹)

(Statsstøtte — begrebet støtte — kollektiv reklamekampagne til fordel for en branche — finansiering gennem særlige bidrag fra branchens virksomheder — en offentlig organisations foranstaltninger)

(2004/C 228/12)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-345/02, angående en anmodning, som Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Pearl BV, Hans Prijns Optiek Franchise BV og Rinck Opticiens BV mod Hoofdbedrijfschap Ambachten, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 92, stk. 1 (efter ændring nu artikel 87, stk. 1, EF), og artikel 93, stk. 3 (nu artikel 88, stk. 3, EF), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne A. Rosas, s. von Bahr, R. Silva de Lapuerta og K. Lenaerts (refererende dommer); generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således: